

Î N C H E I E R E

15 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan și Valentina Clevadi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Polivțev Vladimir împotriva lui Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, în partea admiterii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de judecată cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost diminuată pînă la suma de 190,41 lei, în rest hotărîrea fiind menținută,

c o n s t a t ă :

La 08 noiembrie 2013, Polivțev Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii Polivțev Vladimir a indicat că, este proprietarul apartamentului nr. 4 situat în mun. Chișinău, str. Sciusev, 135, iar în anul 2011, vecinii săi, pîrîții Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, care sunt proprietarii apartamentului nr. 3, situat în mun. Chișinău, str. Sciusev, 135, au efectuat lucrări neautorizate de reconstrucție a apartamentului lor, drept urmare modificînd în mod ilegal construcția acoperișului, în urma cărui fapt i-a fost inundat apartamentul.

Afirmă că, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2011, s-a dispus demolarea construcției neautorizate ridicată de către pîrîții Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, însă decizia enunțată a rămas neexecutată, fapt ce a provocat urmări dezastruoase pentru locuința sa.

A mai indicat reclamantul că, adresările verbale către vecinii săi de a soluționa problema privind demolarea construcției neautorizate, au fost ignorate.

Susține că, începînd cu anul 2011, după fiecare ploaie torențială, apartamentul său a fost inundat permanent prin scurgerea apei de pe acoperiș, iar sesizările în formă atît scrisă, cît și verbală, adresate pîrîților, de a înlătura pricina pătrunderii apei în apartamentul său, din nou au fost ignorate.

Specifică reclamantul că, conform raportului de constatare tehnico-științifică efectuat de către Centrul Expertize Independente, în urma ploilor torențiale, paguba adusă prin pătrunderea apei de ploaie de pe acoperiș în apartamentul său, a constituit suma de 6347 lei.

Indică că, inundația provocată în apartamentul său din cauza construcției neautorizate, i-a provocat disconfort de ordin psihic și moral, deoarece în prezent, în apartamentul dînsului este imposibil de locuit din cauza mirosului de mușgai, care persistă și inhalarea căruia este periculoasă pentru sănătate, din care cauză este nevoit să locuiască la sora sa pînă la efectuarea lucrărilor de reparație, iar pe marginea situației create este mai tot timpul înjosit prin cuvinte murdare de către pîrîți.

Din considerentul că, pîrîții Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana nu doresc să achite benevol costul reparației, deși, în adresa lor a fost expediată și o notificare în acest sens, care a rămas fără răspuns, a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită reclamantul Polivțev Vladimir, încasarea în mod solidar din contul pîrîților Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 6347 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și a cheltuielilor de judecată, ce se compun din: taxa de stat în sumă de 290,41 lei și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, acțiunea înaintată de către Polivțev Vladimir a fost admisă parțial, încasîndu-se din contul lui Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana în beneficiul lui Polivțev Vladimir prejudiciul material în sumă de 6347 lei, prejudiciul moral în sumă de 5000 lei și suma de 290,41 lei, cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii, iar în total suma de 11637,41 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.65).

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana au declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, casată parțial hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, în partea admiterii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului moral și încasării cheltuielilor de judecată în sumă de 290,41 lei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul Svetlanei Ciornîi în beneficiul lui Polivțev Vladimir taxa de stat pentru depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 190,41 lei, în rest cererea fiind respinsă. S-a încasat din contul lui Polivțev Vladimir în beneficiul lui Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 142,80 lei. În rest, hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014, a fost menținută (f.d.153-154).

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 08 aprilie 2016, Polivțev Vladimir a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel

Chișinău din 25 februarie 2016 cu menținerea hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 14 aprilie 2014.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanța ierarhic inferioară s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând decizie ilegală și neîntemeiată de respingere a pretenției privind repararea prejudiciului moral, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei, pe cînd concluzia instanței de fond în acest sens este justă, ea avînd la bază cumulusul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC (f.d.166-167).

La 25 aprilie 2016, Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana au contestat decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2016 cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, în partea admiterii pretenției lui Polivțev Vladimir privind repararea prejudiciului material și dispunerii încasării din contul lui Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana în beneficiul lui Polivțev Vladimir a prejudiciului material în sumă de 6347 lei, cu remiterea pricinii la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii în partea admiterii pretenției privind repararea prejudiciului material, instanța de apel a interpretat eronat norma de drept material și greșit a menținut hotărîrea primei instanțe, deoarece la caz nu a fost efectuată o expertiză care să stabilească uzura acoperișului nr. 4, proprietar al căruia este intimatul-recurent Polivțev Vladimir și legătura causală dintre paguba materială pretinsă de către ultimul cu ridicarea construcțiilor neautorizate efectuate de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, precum și nu a fost stabilită perioada cînd a fost deteriorat apartamentul nr. 4 și care sunt motivele deteriorării și cauzării prejudiciului (f.d.171-173).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 25 februarie 2016 (f.d.153-154), iar recursurile au fost depuse la 08 aprilie 2016 și, respectiv, la 25 aprilie 2016 (f.d.f.d.166,171), motiv ce impune instanța de recurs prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, să constate că recursurile au fost declarate în termen.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile declarate de Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, urmează a fi declarate inadmisibile.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, sunt declarative, or, acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decît atît, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererile de recurs depuse de Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c.*

Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Polivțev Vladimir și de către Ciornîi Andrian și Ciornîi Svetlana, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Sveatoslav Moldovan

Valentina Clevadî